

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/130/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713201961
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8713201961.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa: CETELEM Slovensko, a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, zast. JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, proti odporcovi: S. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., J. XX, v konaní zastúpeným opatrovníkom JUDr. D. D., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu T., o zaplatenie 300,79 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 11C/68/2013-103 zo dňa 04.03.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu 1. stupňa a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa o zaplatenie istiny 300,79 Eur s príslušenstvom.

Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 52 ods. 1, 3; 53 ods. 1, 4 písm. r), ods. 5 Občianskeho zákonníka.

Konštatoval, že po vykonaní dokazovania mal za preukázané, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom úverové zmluvy tak, ako uviedol navrhovateľ vo svojom návrhu. Z listinných dôkazov mal za preukázané, že odporca uhradil finančné prostriedky vo výške 1.624,14 Eur a ku dňu 20.1.2010 celkom sumu 1.284,83 Eur. Zo špecifikácie na čl. 59-60 spisu vyplýva, že mesačná výška úhrady v sume 36,- Eur pozostávala z istiny 17,63 Eur, z úroku 17,29 Eur a z poplatku za poistenie 1,08 Eur. Úrok predstavuje cca 50 % a jedná sa o mesačný úrok.

Na základe týchto skutočností mal súd prvého stupňa za to, že uvedené zmluvné dojednania týkajúce sa výšky úroku boli uzatvorené v rozpore s ust. § 3 Občianskeho zákonníka, t.j. v rozpore s dobrými mravmi. Konanie navrhovateľa týkajúce sa požadovania úroku tak, ako uviedol v návrhu je mesačne, ako to uviedol sám navrhovateľ vo výške 21,24 Eur z úverovej istiny mesačne, tzn. že ročný úrok by predstavoval 254,88 Eur, čo je absolútne v rozpore so zákonom, dobrými mravmi a v rozpore so zákonom na ochranu spotrebiteľa. Navrhovateľ si sám špecifikuje vo vlastnom záujme, ako je pre neho najvýhodnejšie a stanovuje úrokové sadzby, ktoré nemajú oporu v žiadnej právnej norme.

Súd prvého stupňa ďalej konštatoval, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je spotrebiteľská zmluva. Má charakter formulárovej zmluvy, kde účastník zmluvného vzťahu nemá možnosť meniť stanovené zmluvné podmienky. Na tom nič nemení ani tvrdenie navrhovateľa, že odporca mal možnosť ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty, pretože mal možnosť výberu, do akého zmluvného vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa vstúpil. Podstatné je, že odporca už nemá možnosť meniť dohodnuté podmienky vo formulárovej zmluve, keď sa rozhodne pre konkrétny typ zmluvného vzťahu. V takom

prípade už nemá možnosť zmeniť výšku zmluvnej pokuty, prípadne podmienky, za ktorých by došlo k uplatneniu tejto zmluvnej pokuty. Keďže v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu, skúmal, či dojednania obsiahnuté v zmluve neobsahujú neprijateľné podmienky.

Konštatoval, že už samotná skutočnosť, keď je zmluvná pokuta dohodnutá pre neurčitý okruh rôznych porušení povinností, ktoré dodávateľ označí len indikatívne, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Neprijateľnosť dojednania o zmluvnej pokute je aj v tom, že navrhovateľ si uplatňuje od odporcu sankciu v podobe zmluvnej pokuty za porušenie akejkoľvek zmluvnej povinnosti a vo výške, ktorá je nezmenená bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. V danom prípade navrhovateľ ani nepreukázal, kedy došlo k porušeniu povinnosti zo strany odporcu a kedy došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu. Nebolo ani preukázané, kedy nastali skutočnosti odôvodňujúce uplatnenie zmluvnej pokuty. Podľa dodatku k zmluve by zmluvnú pokutu musel spotrebiteľ zaplatiť aj v prípade, že by porušenie povinnosti spočívalo v tom, že neuhradí iba posledný mesačný paušál. Takto dohodnuté podmienky poškodzujú spotrebiteľa, pretože spotrebiteľ je viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty bez ohľadu na to, či dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti na začiatku, alebo na konci doby viazanosti. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že dojednania o zmluvnej pokute predstavujú neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto sú v zmysle § 53 ods. 5, Občianskeho zákonníka, neplatné. Konanie navrhovateľa vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku vzhľadom na to, že navrhovateľ si je vedomý neúspešnosti v súdnych konaniach, v ktorých si uplatňuje zmluvnú pokutu z neprijateľnej podmienky. Z neprijateľnej zmluvnej podmienky si navrhovateľ nemôže platne uplatňovať nároky, pretože z jeho strany by došlo k bezdôvodnému obohateniu. Neprijateľná podmienka upravená v spotrebiteľskej zmluve bola neplatná. Preto návrh navrhovateľa o zaplatenie istiny 300,79 Eur s príslušenstvom zamietol ako nedôvodný.

Prvostupňový súd ďalej konštatoval, že z návrhu a taktiež z predloženého výpisu mal preukázané, že odporca si plnil svoje povinnosti, avšak vzhľadom na výšku úrokovej sadzby, ktorú si stanovil navrhovateľ v rozpore s dobrými mravmi, by uvedenú sumu splatil v nedohľadne, nakoľko ani z uvedenej zmluvy, ani zo všeobecných podmienok nebolo jasné a zrozumiteľné, čo tvorí istina a čo tvorí príslušenstvo.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Konštatoval, že odporca ako úspešný účastník si náhradu trov konania neuplatnil, preto mu náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ.

V odvolaní namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 01.02.2013 domáhal voči odporcovi zaplatenia 300,79 Eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej zmluvy vo výške špecifikovanej v odvolaní. Navrhovateľ sa domáhal uplatneného nároku titulom neuhradených záväzkov odporcu z uzavretej Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 03.03.2008. Na základe časti C) tejto zmluvy navrhovateľ vydal odporcovi úverovú kartu a poskytol mu úverový rámec vo výške 20.000,- Sk/663,88 Eur. Odporca vyčerpal z úverového rámca v období od 28.07.2008 do 20.01.2010 sumu v celkovej výške 1.284,83 Eur tak, že sumu 1.166,73 Eur čerpal odporca bezhotovostným prevodom na účet, alebo výbermi hotovosti z bankomatov a sumu 26,66 Eur čerpal platbami na vybraných obchodných miestach podľa potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov. Sumu 91,44 Eur predstavujú poplatky za výbery v hotovosti z bankomatov a poplatky spojené s vedením účtu, ktoré navrhovateľ účtoval odporcovi v súlade s bodom V.-6. VÚP. Prehľad všetkých účtovaných poplatkov je zrejмый z výpisu úverového účtu odporcu. V časti C) úverovej zmluvy a v bode IV.-3.-1. sa odporca zaviazal riadne a včas splácať úver formou dohodnutých mesačných splátok vo výške minimálne 5 % z poskytnutého úverového rámca, splatných k 10. dňu kalendárneho mesiaca. Odporca poskytnutý úver nesplácal. Navrhovateľovi uhradil len časť dlžnej sumy vo výške 1.624,14 Eur, ktorú navrhovateľ použil v súlade s bodom IV.-3.-1. VÚP na úhradu dohodnutých úrokov, poplatkov. Navrhovateľ čiastočne odstúpil od zmluvy dňa 21.01.2011. Dlh odporcu predstavoval ku 17.01.2014 sumu celkom vo výške 242,94 Eur. Okrem toho sa navrhovateľ domáhal zaplatenia úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 21,24 % ročne zo súm špecifikovaných v odvolaní. Navrhovateľ sa domáhal uplatneného nároku titulom neuhradených záväzkov odporcu z uzavretej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa

15.07.2009, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 599,- Eur na zakúpenie spotrebného tovaru. Tento úver sa odporca zaviazal splatiť navrhovateľovi formou pravidelných 20-tich mesačných splátok vo výške 36,46 Eur, spolu celkom 729,20 Eur so splatnosťou 1. splátky dňa 15.08.2009. Odporca v skutočnosti uhradil navrhovateľovi len sumu 758,14 Eur. Navrhovateľ odstúpil od zmluvy dňa 10.01.2011. Dlh odporcu bol ku dňu 04.01.2011 vo výške 57,84 Eur.

Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že sa domáhal zaplataenie úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,40 % ročne zo súm špecifikovaných v odvolaní

V prípade zmluvy o vydaní úverovej karty a poskytnutí úverového rámca zo dňa 03.03.2008 sa navrhovateľ a odporca dohodli na mesačnej úrokovej sadzbe vo výške 1,95 %, t. j. 23,40 % ročne, čo je zrejme z časti C) zmluvy. V dôsledku zmeny obchodnej politiky bola odporcovi znížená úroková sadzba na 21,24 % ročne. V prípade spotrebiteľských zmlúv nie je možné priamo porovnávať úrokové sadzby komerčných bánk s úrokovými sadzbami nebankových subjektov. Úroková sadzba vo výške 21,24 % ročne a 23,40 % ročne boli v danom čase a mieste uzatvárania úverového vzťahu s prihliadnutím na druh úveru, jeho výšku, dobu splatnosti a neexistujúce zabezpečenie obvyklé a primerané. Na podporu svojho tvrdenia predkladá navrhovateľ dostupnú štatistiku NBS. Tvrdenia súdu, že úrok predstavoval 50 % mesačne, následne že predstavoval 21,24 % mesačne, čo ročne činí sumu 254,88 % sú nezrozumiteľné. Žalobca to nikdy netvrdil a z predložených dôkazov ani nijako nevyplývajú. Pokiaľ súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku uviedol, že zmluvná pokuta predstavuje neprijateľnú podmienku, navrhovateľ poukazuje na to, že v konaní si neuplatňoval z titulu zmluvných pokút, resp. poplatkov ani časť dlžnej sumy. Zmluvná pokuta za omeškanie je určená dostatočne jasne a zrozumiteľne a je zreteľne uvedená, za akých okolností je navrhovateľ oprávnený odporcovi zmluvnú pokutu účtovať. Navrhovateľ si však zmluvnú pokutu v konaní neuplatňoval. Preto nie je jasné odôvodnenie rozsudku v tejto časti, je nepreskúmateľné a zmätočné. Návrh navrhovateľa je dôvodný.

Na základe uvedeného navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 O.s.p. a zistil, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť.

Odvolací súd zo spisu zistil, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 01.02.2013, doručeným súdu prvého stupňa dňa 13.02.2013 domáhal od odporcu zaplataenia sumy 300,79 Eur s úrokom špecifikovaným v návrhu a trov konania, titulom úveru poskytnutého odporcovi na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 03.03.2008 vo výške 20.000,- Sk/663,88 Eur a titulom Zmluvy zo dňa 15.07.2009, na základe ktorej mal navrhovateľ poskytnúť odporcovi spotrebiteľský úver vo výške 599,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v úverovej zmluve.

Vo vzťahu k Zmluve zo dňa 03.03.2008 navrhovateľ v návrhu ďalej tvrdil, že odporca svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam uhradil odporca navrhovateľovi do dňa podania návrhu len časť dlžnej sumy, a to sumu 1.624,14 Eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok navrhovateľ odstúpil od úverovej zmluvy dňa 21.01.2011, pričom odstúpenie nadobudlo účinnosť dňa 31.01.2011 a dlh odporcu sa stal splatným v celom rozsahu.

Vo vzťahu k Zmluve o úvere zo dňa 15.07.2009 navrhovateľ v návrhu tvrdil, že odporca si svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam uhradil odporca navrhovateľovi do dňa podania návrhu len časť dlžnej sumy, a to vo výške 758,14 Eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok navrhovateľ odstúpil dňa 10.01.2011 od úverovej zmluvy. Dňa 31.03.2011 odstúpenie nadobudlo účinnosť a dlh odporcu sa stal splatný v celom rozsahu.

Navrhovateľ k návrhu na začatie konania okrem iných listín pripojil: Žiadosť/Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 03.03.2008.

Z bodu 2) predmetnej zmluvy vyplývajú tieto údaje:
- predajná cena tovaru 4.480

- priama platba 448
- celkové náklady v Sk 0
- počet mesačných splátok 9
- výška mesačných splátok v Sk 448
- súčet mesačných splátok v Sk 4.032
- ročná úroková sadzba 0 %
- 1. splátka najskôr 15.04.2008
- termín splatnosti je 15. deň v mesiaci
- RPMN v %: 0
- priemerná RPMN v %:

Obsahom predtlačie pravej strany predmetnej zmluvy je prehlásenie odporcu aj o tom, že má záujem o nákup ďalej špecifikovaného tovaru/služieb u vyššie označeného predajcu (EXIsport, pobočka Poprad) pre svoju osobnú potrebu.

Súčasťou tejto predtlačie je aj bod C) označený ako Úverová karta, v ktorej je okrem iného uvedené, že žiadateľ žiada, aby ho spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s. zaradila do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytla mu úverový rámec vo výške 20.000,- Sk a vydala úverovú kartu na jeho meno.

Iná zmluva, ktorú by navrhovateľ a odporca boli uzavreli, v konaní nebola predložená.

Podľa návrhu na začatie konania odporca zo zmluvy zo dňa 03.03.2008 čerpal finančné prostriedky vo výške 1.284,83 Eur.

Zo zmluvy, ktorá mala byť uzavretá dňa 15.07.2009 mal odporca plniť v 20-tich mesačných splátkach po 36,46 Eur, t. j. celkom 729,20 Eur a ku dňu podania návrhu podľa navrhovateľa odporca plnil sumu 758,14 Eur.

Navrhovateľ si v zmysle návrhu na začatie konania uplatňuje od odporcu zaplatenie sumy 242,94 Eur titulom zmluvy zo dňa 03.03.2008 a sumy 57,85 Eur titulom zmluvy zo dňa 15.07.2009, obe istiny s príslušenstvom špecifikovaným v návrhu.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku (str. 2, 4. odsek) konštatoval, že mal za preukázané, že navrhovateľ uzavrel s odporcom úverové zmluvy tak, ako uviedol navrhovateľ v návrhu.

Vychádzajúc zo svojich zistení a záveru súdu prvého stupňa je otázne, ako mal súd prvého stupňa za preukázané uzavretie oboch zmlúv tak, ako to navrhovateľ tvrdil v návrhu.

Zo spisu nepochybne vyplýva, že dňa 03.03.2008 bola medzi účastníkmi konania uzavretá zmluva, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 4.032,- Sk na kúpu tovaru - šport, kemping a ostatné. Preto nie je zrejmé, na základe čoho navrhovateľ v návrhu tvrdil, že poskytol úveru vo výške 599,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru vo výške 599,- Eur, keď skutočná výška úveru podľa dotknutej úverovej zmluvy zo dňa 03.03.2008 je nepochybne 4.032,- Sk.

Inú zmluvu, tak ako vyššie konštatoval odvolací súd, navrhovateľ v konaní nepredložil a uzavretie zmluvy na poskytnutie úverového rámca vo výške 20.000,- Sk má vyplývať len z časti C) zmluvy zo dňa 03.03.2008 (č. l. 12 a 38 spisu).

Tvrdenie navrhovateľa a zároveň konštatovanie súdu prvého stupňa o poskytnutí úveru odporcovi na financovanie tovaru vo výške 599,- Eur je vzhľadom na predloženú zmluvu zo dňa 03.03.2008 nepreskúmateľné.

Pokiaľ súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku vyhodnocoval zmluvy, mal v odôvodnení rozsudku konkrétne popísať, ktoré zmluvy posudzoval.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku v rozpore s tvrdením navrhovateľa v návrhu na začatie konanie ďalej konštatoval (str. 2, ods. 4 rozsudku), že odporca uhradil finančné prostriedky vo výške 1.624,14 Eur a ku dňu 20.01.2010 celkom sumu 1.284,83 Eur.

Uvedené konštatovanie prvostupňového súdu je nesprávne a nezodpovedá ani tvrdeniam navrhovateľa a ani skutkovému stavu, keďže sumu 1.624,14 Eur uhradil odporca vo vzťahu k zmluve o revolvingovom úvere, čo tvrdil navrhovateľ v návrhu na začatie konania.

Z listiny označenej ako Špecifikácia istiny - U. S. na č. I. 59 - 60 spisu vyplýva, že suma vo výške 1.284,83 Eur nie je sumou, ktorú odporca uhradil, tak ako to tvrdí súd prvého stupňa, ale sumou, ktorú odporca čerpal z revolvingového úveru.

Pokiaľ ide o sumu 758,14 Eur, o ktorej navrhovateľ v návrhu tvrdil, že ju odporca plnil vo vzťahu k zmluve týkajúcej sa úveru na nákup spotrebného tovaru, s týmto nárokom sa súd prvého stupňa nijako nezaoberal a v rozsudku sa ňou nevysporiadal.

Čo sa týka záveru súdu prvého stupňa, že mesačný úrok predstavuje 50 %, odvolací súd konštatuje, že nie je zrejmé, vo vzťahu ku ktorému z úverov by mala byť takáto výška úroku.

Pokiaľ ide o konštatovanie súdu prvého stupňa týkajúce sa zmluvnej pokuty, v súvislosti s čím súd prvého stupňa poukazuje na dobu viazanosti, mesačný paušál a neprijateľné zmluvné podmienky s tým súvisiace, odvolací súd konštatuje dôvodnosť odvolacej námietky navrhovateľa v tomto smere. Z tejto časti odôvodnenia nie je možné zistiť, akej zmluvnej pokuty, doby viazanosti a mesačného paušálu sa závery súdu prvého stupňa týkajú a ako s prejednávanou vecou súvisia. Z návrhu a ani zo spisu nevyplýva, že by sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplataenia zmluvnej pokuty. Preto je rozsudok aj v tejto časti nepreskúmateľný.

Nepreskúmateľný je aj záver prvostupňového súdu pokiaľ v rozsudku uviedol, že odporca si plnil svoje povinnosti, avšak vzhľadom na výšku úrokovej sadzby, ktorú si stanovil navrhovateľ v rozpore s dobrými mravmi, by uvedenú sumu splatil v nedohľadne, nakoľko ani z uvedenej zmluvy nebolo jasné a zrozumiteľné, ani zo všeobecných podmienok, čo tvorí istina, čo tvorí príslušenstvo.

Správnosť tohto záveru nie je možné preskúmať z dôvodov, že nie je zrejmé, o ktorú zmluvu ide, keďže odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že navrhovateľ si v konaní uplatňuje nárok z dvoch zmlúv.

Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky navrhovateľa sa javia byť dôvodnými minimálne v tom smere, že vyššie uvedené nedostatky spôsobujú nepreskúmateľnosť rozsudku v celom rozsahu. Napadnutý rozsudok nezodpovedá požiadavkám na odôvodnenia rozhodnutia vyplývajúcim z ustanovenia § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. V rozsudku chýba jasné a výstižné vysvetlenie toho, ktoré skutočnosti považoval prvostupňový súd za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a zároveň nevyhodnotil dôkazy, ktoré majú pre rozhodnutie podstatný význam. Zaoberal sa nárokom, ktorý si navrhovateľ v konaní neuplatňuje a jeho závery nezodpovedajú skutkovému stavu vyplývajúcemu zo spisu.

Preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f), h) Občianskeho súdneho poriadku zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude opätovne posúdiť nárok navrhovateľa tak, že náležite zistí skutkový stav, tento posúdi tak, aby jeho závery zodpovedali skutočnostiam vyplývajúcim z výsledkov vykonaného dokazovania na základe predložených dôkazov. Súd prvého stupňa bude mať pritom na zreteli, že v danom prípade si navrhovateľ uplatňuje nároky z dvoch zmlúv, a preto závery súdu prvého stupňa nemôžu byť všeobecné v tom zmysle, že nie je možné zistiť, ktorej zmluvy, resp. ktorého nároku sa závery týkajú.

Odvolací súd zároveň konštatuje, že písomným podaním zo dňa 31.08.2013 doručeným súdu prvého stupňa dňa 06.09.2013, oznámilo svoj vstup do konania Občianske združenie STOP ÚŽERE, so sídlom Košice ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Právnomu zástupcovi navrhovateľa bolo toto oznámenie doručené dňa 20.09.2013.

Navrhovateľ vzniesol námietku vstupu vedľajšieho účastníka.

Písomným podaním zo dňa 18.11.2013 oznámilo predmetné združenie súdu prvého stupňa, že z konania vystupuje, nakoľko sa mu nepodarilo skontaktovať s odporcom.

Z uvedeného dôvodu nebolo potrebné rozhodovať o námietke navrhovateľa čo do vstupu vedľajšieho účastníka do konania, keďže oznámením o vystúpení z konania bola námietka navrhovateľa vybavená.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa i o trovách odvolacieho konania podľa § 224 ods.3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.